

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/32/2020
Identifikačné číslo spisu: 7115010879
Dátum vydania rozhodnutia: 14.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7115010879.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. na neverejnom zasadnutí konanom 14. októbra 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného V. U. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky podanom proti rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 z 15. októbra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 z 15. októbra 2018 bol obvinený V. U. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona pre skutok, že:

- v S. v presne nezistenej dobe od 17.00 hod. dňa 27.1.2015 do 07.45 hod. dňa 28.1.2015 na parkovisku na Z. T. č. X, rozbil sklenenú výplň ľavých zadných dverí zaparkovaného osobného motorového vozidla typu Škoda Octavia, ev. č. XTX XXXX, vnikol do vozidla a odcudzil sadu Gola kľúčov a peňaženku s finančnou hotovosťou, čím pre X. S. spôsobil škodu vo výške 143,51 € a poškodením vozidla škodu vo výške 195,21 €, napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T 148/12 zo dňa 29.1.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Okresný súd postupom podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie „trestným rozkazom“ Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18. júna 2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26. júna 2018, právoplatným toho istého dňa, ktorým bol podľa 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pričom rozsudok Okresného súdu Košice II, sp. zn. „6T/145/2012“ bol zrušený, pretože pokladá trest, uložený skorším rozsudkom, na ochranu spoločnosti

a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal dovolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, pretože týmto rozhodnutím a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ust. § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len ZEZR) v neprospech obv. V. U..

Minister spravodlivosti v dovolaní uviedol nasledovné:

„Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. v trestnej veci Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 na podnet JUDr. J. O., podávam dovolanie proti rozsudku z 15.10.2018 (právoplatné tým istým dňom), z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por., pretože týmto rozhodnutím a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanoveniach § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por., a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obv. V. U., nar. X.X.XXXX. Okresný súd Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 rozsudkom z 15.10.2018 uznal obv. V. U. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. Podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18.6.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26.6.2018, PPI toho istého dňa, ktorým bol podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a 6 mesiacov, pretože pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obv. V. U. bol na územie SR vydaný z Veľkej Británie 4.4.2018 na základe európskeho zatýkacieho rozkazu (ďalej len EZR) z 20.10.2016 vydaného v konaní Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014. Dňa 24.9.2018 bol v ÚVV a ÚVTOS Košice zrealizovaný výsluch obv. V. U., kde bol poučený o tom, v čom spočíva zásada špeciality, že odsúdený môže dať súhlas na trestné stíhanie pre iné trestné veci, pre ktoré na základe EZR nebol vydaný, resp. nemusí dať súhlas k iným trestným stíhaniam. Samosudca JUDr. Michal Polák oboznámil odsúdeného s rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.6.2018, kde bol odsúdený uznaný za vinného zo zločinu lúpeže, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. Taktiež bol oboznámený s rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 z 24.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.5.2018, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného zo zločinu krádeže, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, kde zároveň bol zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pre ktorý bol aj vydaný EZR. Taktiež bol odsúdený oboznámený s trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 z 20.7.2015, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Obv. V. U. uviedol, že sa nevzdáva zásady špeciality. Chce, aby v uvedených veciach bol vyžiadaný súhlas s jeho trestným stíhaním. Tresty chce vykonávať v Anglicku, nakoľko tam má rodinu. Zároveň uviedol, že v priebehu celého trestného stíhania v týchto veciach ho nikto nikdy nepoučil o zásade špeciality. Trestný rozkaz bol obv. U. doručený do ÚVV a ÚVTOS Košice dňa 29.6.2018. Proti rozkazu podal na Okresný súd Košice I dňa 6.7.2018 odpor. Okresný súd Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 15.10.2018.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný. Potrebným súhlasom na trestné stíhanie v zmysle § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. je treba rozumieť aj rozhodnutie príslušného orgánu cudzieho štátu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu a o vydaní obvineného na trestné stíhanie, ak sa obvinený zdržiaval v cudzine. Musí ísť o vydanie na trestné stíhanie za konkrétny skutok a trestný čin. Za iný trestný čin spáchaný pred vydaním, na ktorý sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval, nesmie byť vydaná osoba stíhaná, odsúdená, ani jej nemôže byť obmedzená osobná sloboda.

Podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por. dovolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné. Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 zo dňa 15.10.2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b)

Tr. por. a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obv. V. U., nar. X.X.XXXX a je teda naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku. V danej veci je preto potrebné, aby si Okresný súd Košice I vyžiadal dodatočný súhlas a následne vykonal trestné konanie procesne súladným spôsobom.

Navrhujem preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

- 1) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 zo dňa 15.10.2018 (právoplatné tým istým dňom), a konaním, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por., a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obv. V. U.,
- 2) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 zo dňa 15.10.2018 zrušil, a zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.
- 3) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Košice I prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol“.

K dovolaniu ministra spravodlivosti sa vyjadril prokurátor nasledovne:

„Zo zápisnice z hlavného pojednávania konaného 15.10.2018, vedeného pod sp. zn. 1T/39/2015 vyplýva, že samosudca v úvode skonštatoval, že bol vydaný EZR pod sp. zn. 7T 89/2014, kde sa obžalovaný 24.09.2018 vyjadril, že sa nevzdáva zásady špeciality a že na nej trvá. V nadväznosti na otázku samosudcu, aby sa po porade s obhajkyňou v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T 39/2015 obžalovaný vyjadril ku skutku z 28.01.2015, tento po porade uviedol, že v tejto konkrétnej veci sa vzdáva zásady špeciality, pretože je to pre neho výhodnejšie, ak vezme do úvahy ukládanie trestov, tak ako sú uvedené v Trestnom zákone. Vyššie uvedené vzdanie sa zásady špeciality, učené na hlavnom pojednávaní konanom 15.10.2018, teda v danom prípade ad hoc znamená výnimku z uplatnenia zásady špeciality legálne zakotvenú v ustanovení § 31 ods. 2 písm. e/ zákona o európskom zatýkacom rozkaze.

Pre úplnosť je potrebné poznamenať, že vo veci vedenej pod sp. zn. 1T 39/2015 Okresný súd Košice I postupom podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18.06.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/30/2018 z 26.06.2018, právoplatného identického dňa.

K upusteniu od uloženia súhrnného trestu došlo vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré je taktiež, ako to vyplýva i zo samotného dovolania ministra spravodlivosti, napadnuté dovolaním a možno predpokladať, že bude zrušené akceptujúc porušenie zásady špeciality, keďže obvinený V. U. sa vo všetkých ostatných prípadoch nevzdal zásady špeciality (okrem trestnej veci pod. sp. zn. 1T/39/2015). V rade druhom nedošlo k uloženiu súhrnného trestu postupom podľa § 42 Trestného zákona, a teda postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného poriadku nedošlo k zrušeniu výroku o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom (sp. zn. 6T 145/2012 z 18.06.2012), ale k upusteniu od jeho uloženia, pretože trest uložený rozsudkom sp. zn. 6T/145/2012 bol okresným súdom považovaný na nápravu obvineného a ochranu spoločnosti za dostatočný. S takto uloženým trestom v konaní pod sp. zn. 1T/39/2015 sa bude možné, vzhľadom na vyššie uvedené, vysporiadať jedine prostredníctvom návrhu na obnovu konania, keďže po zrušení rozhodnutia sp. zn. 6T/145/2012 z 18.06.2018 dovolacím súdom by boli naplnené podmienky jej uplatnenia, legálne zakotvené v ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku nie je naplnený, preto navrhujem, aby dovolací súd postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie odmietol“.

Na vyjadrenie prokurátora reagoval minister spravodlivosti takto:

„Dovolanie v prospech obv. V. U. bolo podané na základe podnetu predsedu senátu Okresného súdu Košice I, JUDr. Ladislava Bujňáka a to v konaniach Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 a 4T/33/2015 a v konaní Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012. K veci boli vyžiadané trestné spisy, ktorých prieskumom bolo potvrdené porušenie zásady špeciality a teda naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Tr. por. vo všetkých napadnutých konaniach. Konkrétne ku konaniu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 poukazujem na úradný záznam Okresnej prokuratúry Košice I - v spise č. l. 235 z 5.11.2018, t. j. po dátume hlavného pojednávania, na ktoré poukazuje prokurátor JUDr. Derco, kde citujem „Bolo zistené, že odsúdený V. U. sa nevzdal práva

špeciality v zmysle ustanovenia § 31 ods. 2 písm. e) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a nedošlo ani k postupu podľa ustanovenia § 31 ods. 3, resp. ustanovenia § 32 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze. Vzhľadom na uvedené je potrebné tieto zistené skutočnosti signalizovať Okresnému súdu Košice I k spisovým značkám 4T/33/2015 (OP KE sp. zn. 2PV/281/2014), a 1T/39/2015 (OP KE I sp. zn. 2Pv/71/2015), Okresnému súdu Košice II k spisovým značkám 7T/89/2014 a 6T/145/2012, ako aj Okresnej prokuratúre Košice II s tým, aby došlo k zosúladieniu uvedených vecí s citovanými ustanoveniami zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze.“ Úradný záznam vyhotovil prokurátor JUDr. Karol Hajduček. Z vykonaného prieskumu sme nezistili skutočnosti, ktoré tvrdí prokurátor JUDr. Dercó a vzhľadom na to, že trestný spis už nemáme k dispozícii, nie je možné preveriť, či je takéto vyhlásenie obv. U. súčasťou trestného spisu, ktorý sme mali k dispozícii. Porušenie zásady špeciality v konaní Okresného súdu Košice I však bolo konštatované tak ministerstvom spravodlivosti, ako aj okresným súdom a samotnou Okresnou prokuratúrou Košice I. Vzhľadom na vyššie uvedené preto zotrvávame na podanom dovolaní v konaní Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 v nezmenenom znení“.

K dovolaniu sa vyjadril aj obvinený: „Súhlasím s dovolaním ministra spravodlivosti z 19.3.2020 vo vzťahu ku konaniu vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/39/2015 na Okresnom súde Košice I, ktoré vo svojom právoplatnom rozhodnutí rozsudkom Okresného súdu Košice I z 15.10.2018 vychádza zo záveru odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18.6.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26.6.2018. Týmto rozsudkom súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu. Nakoľko možno predpokladať, že toto rozhodnutie bude zrušené, akceptujúc dovolanie ministra spravodlivosti SR vo veci porušenia zásady špeciality. Vychádzajúc z týchto predpokladov bude zrušený základný predpoklad a jediný, o ktorý sa súd opiera pri rozhodovaní vo veci, týmto vzniká nová, predtým neexistujúca skutočnosť, zadávajúca možnosť obnovy konania uvedená v § 394 ods. 1 „vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme“. Vychádzajúc z dôvodov uvedených v predošlom, by bolo i moje zotrvávanie na „vzdaní sa zásady špeciality“ v uvedenej veci konkrétne a v ostatných nie, bezpredmetné, nakoľko v danej veci sa musí konať, po zrušení rozsudku vo veci sp. zn. 6To/30/2018 a 6T/145/2012. Z tohto dôvodu bude moje konanie a postoj vo všetkých trestných veciach napádaných zmieneným dovolaním, smerovať ku prevzatíu jednotlivých konaní do jedného konania a uloženia súhrnného trestu podľa § 212, § 42 ods. 1, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona“.

Obvinený ďalej prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol: „Po porade s klientom uvádzam, že klient si nespomína, že by bol v priebehu hlavného pojednávania riadne poučený o uplatnení zásady špeciality a o dôsledkoch vzdania sa tejto zásady. Na veci nič nemení tá skutočnosť, že obvinený bol v priebehu hlavného pojednávania zastúpený obhajcom. Porušenie zákonného ustanovenia o neprípustnosti trestného stíhania bez potrebného súhlasu a poučení o tomto súhlase, zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné. Som toho názoru, že okresný súd riadne nepoučil obvineného o dôsledkoch uplatnenia zásady špeciality, čím došlo k porušeniu ustanovení Trestného poriadku a Zákona o európskom zatýkacom rozkaze, v neprospech obvineného V. U.“.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne a obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

Dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných

rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike odvolanie. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie ministra spravodlivosti nie je dôvodné, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky a poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodiť, a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

Dovolací súd prerokoval dovolanie na neverejnom zasadnutí, so zameraním na dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, ktorý ako jediný dôvod dovolania uplatnil minister spravodlivosti Slovenskej republiky. Dovolací súd tak preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým minister spravodlivosti podal dovolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku (§ 384 ods. 1 Trestného poriadku).

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak, z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný.

Podľa § 31 ods. 1 ZEZR osoba, ktorá bola vydaná z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval.

Podľa § 31 ods. 2 písm. f) ZEZR ak bola osoba vydaná do Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak osoba po vydaní do Slovenskej republiky vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa ods. 1 vo vzťahu k určitým trestným činom spáchaným pred vydaním.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

K označenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd poznamenáva, že tento je naplnený vtedy ak sa viedlo proti obvinenému trestné stíhanie hoci bolo neprípustné - § 9 Trestného poriadku. Trestné stíhanie (§ 10 ods. 15 Trestného poriadku) je úsek trestného konania od začatia trestného stíhania - § 199 Trestného

poriadku až do právoplatnosti rozsudku, prípadne iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní.

Potrebným súhlasom na trestné stíhanie v zmysle § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku treba rozumieť aj rozhodnutie príslušného orgánu cudzieho štátu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu o vydaní obvineného na trestné stíhanie za konkrétny skutok a trestný čin alebo na výkon trestu za konkrétny skutok (tento prípad), ak sa obvinený zdržiaval v cudzine. Za iný trestný čin spáchaný pred vydaním obvinenej osoby, na ktorý sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval, nesmie byť vydaná osoba stíhaná, odsúdená, ani nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda (R 56/2013- I.)

Z pripojených spisov a predloženého spisu vyplýva nasledovné:

- Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015, bol obvinený V. U. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

- Vo veci Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 bol 20 októbra 2016 vydaný európsky zatýkací rozkaz (č. l. 95 - 103) výlučne a len za účelom vydania obv. V. U. do Slovenskej republiky na výkon trestu odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov (str. 2 - 3 EZR) uložený mu Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015.

- Dňa 26. marca 2018 justičný orgán Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska - Westminster Magistrates Court povolil vydanie obv. V. U. do Slovenskej republiky na výkon trestu odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov uložený mu Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015 (č. l. 138).

- Dňa 4. apríla 2018 bol menovaný dopravený na územie Slovenskej republiky a umiestnený do ÚVV a ÚVTOS Košice na výkon trestu odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov uložený mu Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015 (č. l. 139).

- Zo správy Národnej ústredne SIRENE (č. l. 160) vyplýva, že obv. V. U. sa v konaní pred justičným orgánom Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska nevzdal zásady špeciality.

- Rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18. júna 2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26. júna 2018, bol obvinený V. U. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený (správne) súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený (správne) výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/148/2012 z 29. januára 2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

- V predmetnej trestnej veci (sp. zn. 1T/39/2015) vykonal samosudca Okresného súdu Košice I 15. októbra 2018 hlavné pojednávanie (č. l. 118-124), ktorého sa osobne zúčastnil aj obvinený V. U.. V rámci tohto hlavného pojednávania sa obvinený vzdal zásady špeciality. Doslova uviedol: „V tejto konkrétnej veci sa vzdávam zásady špeciality, pretože je to pre mňa výhodnejšie, ak vezmem do úvahy ukládanie trestov tak, ako sú uvedené v Trestnom zákone“ (č. l. 120).

Následne na tom istom hlavnom pojednávaní súd postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obvineného V. U. o tom, že je vinný a vyhlásil rozsudok (sp. zn. 1T/39/2015), ktorým uznal menovaného za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu

Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18. júna 2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26. júna 2018.

Najvyšší súd poznamenáva, že okresný súd v predmetnej veci, v konaní pod sp. zn. 1T/39/2015, nepochybil v procesnom postupe, pretože bolo rešpektované ust. § 31 ods. 2 písm. f) ZEZR. Nedošlo tak k porušeniu zásady špeciality a preto nemohlo dôjsť ani k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

+ + +

Nad rámec nevyhnutného a obiter dictum najvyšší súd poznamenáva:

Okresný súd Košice I v rozsudku pod sp. zn. 1T/39/2015 z 15. októbra 2018 (ktorý je predmetom tohto dovolania) nesprávne upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012, pretože medzi skutkom z 28. januára 2015 - v konaní pod sp. zn. 1T/39/2015 a skutkom zo 6. apríla 2012 - ktorý je predmetom konania vo veci pod sp. zn. 6T/145/2012, neexistuje viacčinný súbeh. Viacčinný súbeh bol totižto pretrhnutý rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/148/2012 z 29. januára 2013. Treba si totižto uvedomiť, že upustiť od uloženia súhrnného trestu možno len vtedy, ak sú splnené podmienky na jeho uloženie a to v predmetnej veci (sp. zn. 1T/39/2015) vo vzťahu k rozsudku pod sp. zn. 6T/145/2012 nebolo splnené.

Okresný súd Košice I v konaní pod sp. zn. 1T/39/2015, ak už chcel upustiť od uloženia súhrnného trestu, mohol tak urobiť len vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 z 24. mája 2018, týkajúci sa skutku z 3. mája 2014, ktorý je vo viacčinnom súbehu so skutkom z 28. januára 2015 - vec pod sp. zn. 1T/39/2015.

Pochybenie Okresného súdu Košice I v konaní pod sp. zn. 1T/39/2015 vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k inému rozsudku (6T/145/2020) ako správne malo byť upustené (6T/148/2012 z 29. januára 2013), nebolo predmetom tohto dovolacieho konania, pretože minister spravodlivosti, ani formálne (§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku) ani materiálne (v obsahu dovolania), takéto pochybenie nevytýkal a preto najvyšší súd viazaný dovolacím dôvodom - § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku a obsahom dovolania zodpovedajúcemu len tomuto dovolaciemu dôvodu, nemohol ísť nad rámec návrhu v dovolaní a zrušiť rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 z 15. októbra 2018 z iného dôvodu, ktorý nebol prezentovaný v dovolaní.

Okrem toho najvyšší súd rozsudkom pod sp. zn. 3Tdo/50/2020 zo 14. októbra 2020 zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26. júna 2018, v dôsledku čoho ostal v platnosti neprávoplatný rozsudok Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18. júna 2015. Krajský súd v Košiciach bude musieť vo veci konať a ak dostane dodatočný súhlas, bude môcť aj rozhodnúť. Ak nie, trestné stíhanie bude musieť byť zastavené podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku, § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Tak sa rozsudok Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18. júna 2015 už neobjaví na časovej osi súhrnného trestu - nebude existovať právoplatne odsudzujúci rozsudok. Ak dôjde k odsúdeniu vo veci pod sp. zn. 6T/145/2012, tak či tak toto odsúdenie sa nijako nedotýka otázok súvisiacich so súhrnným trestom vo vzťahu ku konaniu pod sp. zn. 1T/39/2015 - vid'. vyššie.

Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 3Tdo/52/2020 zo 14. októbra 2020 zrušil rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 z 24. mája 2018 (skutok z 3. mája 2014). Ak by prípadne došlo k odsúdeniu obvineného vo veci pod sp. zn. 4T/33/2015 a zrejme k uloženiu spoločného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014, potom by mohol Okresný súd Košice I, v konaní pod sp. zn. 1T/39/2015, uvažovať o upustení od uloženia súhrnného trestu, práve a len k právoplatnému odsudzujúcemu rozsudku vo veci pod sp. zn. 4T/33/2015, pretože medzi skutkom z 28. januára 2015 - konanie vo veci pod sp. zn. 1T/39/2015 a skutkom z 3. mája 2014 - konanie vo veci pod sp. zn. 4T/33/2015, existuje viacčinný súbeh.

Predpokladom na takýto postup by ale bolo zrušenie rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 z 15. októbra 2018, na základe mimoriadneho opravného prostriedku - teraz k tomu nemohlo dôjsť - vid'. vyššie. Ak by v konaní 4T/33/2015 nebol udelený dodatočný súhlas, aj toto konanie musí byť zastavené a tak de iure „zanikne“ viacčinný súbeh medzi skutkami z 28. januára 2015 - konanie vo veci pod sp. zn. 1T/39/2015 a z 3. mája 2014 - konanie vo veci pod sp. zn. 4T/33/2015.

Nastala by tak situácia, že v konaní pod sp. zn. 1T/39/2015 by bolo nutné ukladať súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014, čo by ale znamenalo rozhodnutie v neprospech obvineného V. U., keďže súhrnný trest musí byť prísnejší ako pôvodný trest.

K tomu ale nemôže dôjsť, pretože súd prípadne opätovne konajúci vo veci pod sp. zn. 1T/39/2015 by bol viazaný zásadou zákazu reformatio in peius, a tak či tak by mu neostalo iné, len upustiť od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014.

S ohľadom na neistý výsledok konania vo veciach Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 a Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015, nie je v súčasnom štádiu konania ani vhodné uvažovať o prípadnom zrušení právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 z 15. októbra 2018.

S ohľadom na vyššie uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.